

จะที่วัดเป็นอันดับแรกเลย ที่มีมีอาคารเก่าของโรงเรียนโกวิทินทราร
คัดแปลงมาเป็นพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นบ้านหนองข้าว ใกล้กันเป็นวิหารพระป่าเล
ไลยก์ ด้านหลังเป็นวิหารวัดหลังใหญ่ ว่ากันว่าใหญ่ที่สุดในวัดແบนนี้เลยเชียว
ออกจากวัด ครัวนี้ก็ตัดเคาะเข้าหมู่บ้านหนองข้าวกันเสียที แล้วก็ไดรู้
ว่า ที่นี่เป็นหมู่บ้านใหญ่มากๆ พี่เมต คนขับรถอีแต่นั่นที่ฉันนั่งบอกว่า ที่มีเป็น
หมู่บ้านใหญ่ มีมากกว่าพันหลังคาเรือน ที่น่าก็เยอะ แต่ถ้าจะให้แยกตั้งเป็น

อัลลี่ช้างไทย

ลาย Muang ที่งบ้าหันคนไว้วา

หวานเท่ฯ

เป็นครั้งที่เท่าไหรไม่รู้ ที่เดินทางมาเที่ยว กาญจนบุรี นับดังแต่จำได้ว่า เคยจับรถไฟฟ้าคนเดียวตามลำพัง ถึงกี๊ห่าง...ไม่ถึงกี๊ต้องถึง จนวนนี้ขับรถเดียวเดียวเกือบถึงเมืองกาญจน์แล้ว

นอกเหนือจากน้ำตกที่ขึ้นชื่อ อย่างหัวแม่มีน้ำ น้ำตกเอราวัณ บันสะพานมอญแห่งเมืองลังกาบุรีที่บังคุณด้วยวัฒนธรรมของชนชาติ มอญ หรือชาวหั้งเผือกที่ดังเป็นพลุทั้งด้านความสวยงามและการจ่องยากแห่งทองผาภูมิ กาญจนบุรียังมีเรื่องราวประวัติศาสตร์และการสืบทอดประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น ท่านกลางความเป็นอุปราชอุปารามแห่งเมืองกาญจนบุรี กัน

หน้าฝนนี้ มีโอกาสไปท่องเที่ยวของห้องดินขนาดใหญ่องกาญจนบุรี กัน คงจะดีมาก ท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ร่วมกับบัตรเครดิตยูโอบี

วัดอินทราภรณ์ห้วยหันหนองขา

พืชที่บ้านวัยรำ (จ.ลพบุรี)

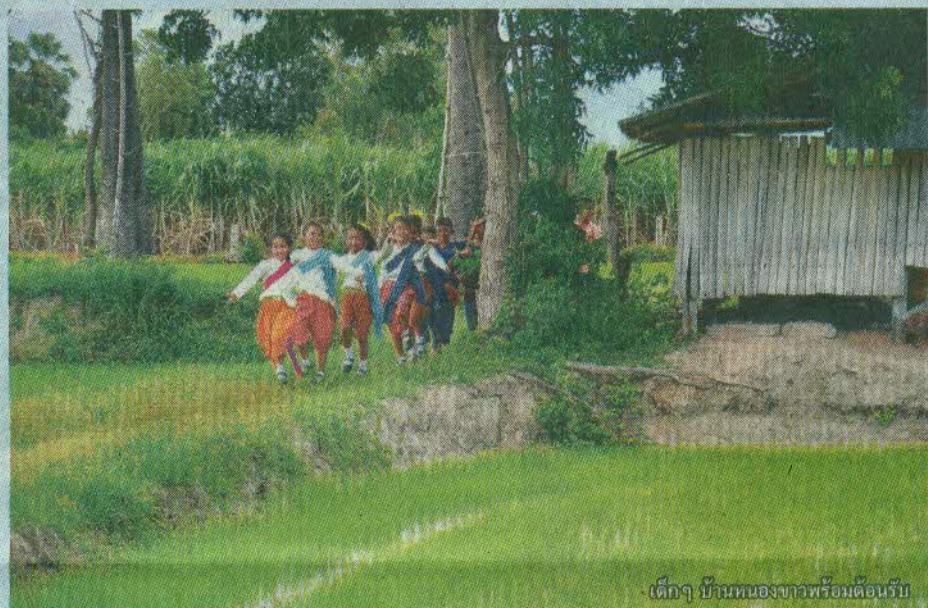
เดือน ธนาคารอูโอบี จำกัด (มหาชน) ในโครงการ เดือน เจอร์นี 2558 “เรียนรู้ภูมิปัญญาไทยสู่ภูมิไทย” กับ เส้นทางท่องเที่ยว จ.กาญจนบุรี “วิถีไทย-วิถีรำไทย”

ทุ่งนาเชี่ยวชาji เป็นตารางสี่เหลี่ยม กว้างใหญ่ มองเห็นได้ชัดเจน ระหว่าง ที่รอกเคลื่อนเข้าใกล้ อ.พนมทวน จ.กาญจนบุรี

สมัยก่อนจะเดินทางไป อ.พนมทวน คุณจะเป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลา เพาะปลูกปีก็งจ.กาญจนบุรี แล้ว ถึงแยกไปอ.พนมทวน แต่เดียวมีเส้นทางดัด迂ง ไปทาง อ.บางเลน จ.นครปฐม เจ้าสุพรรณ มีทางแยกไป อ.พนมทวนเลย จะใกล้กว่า ถนน ทางหลวงดี

2 ชั่วโมงเศษๆ รถก็ไปถึง ต.ทุ่งสมอ อ.พนมทวน ซึ่งอยู่ในเส้นทางระหว่างสุพรรณบุรี-กาญจนบุรี สังเกตได้อย่างง่าย การตั้งรือสถานที่ในชนบทมักเรียกว่าก่อตั้งที่เต็มและเคยเป็นอย่างต.ทุ่งสมอเป็นเพราะะในอดีตมีต้นสมอเป็นจำนวนมาก มองเห็นเป็นทุ่ง ชาวบ้านจึงเรียกที่บริเวณนี้ว่า “ทุ่งสมอ” แต่ทุกวันนี้ พื้นที่ทุ่งสมอ กลายเป็นแปลงนาเชี่ยวชาji ที่นี่เล็กๆ แปลงเรียงรุ้งเรื่อง การทำนา และการแปรรูปผลผลิตจากท้องน้ำอีกด้วย

หัวเรือหลักคือ ก่อร่องวิสาหกิจ

เด็กๆ บ้านหนองขาวพร้อมเดินเรียน

ข้าวเป็นผลิตภัณฑ์อันดับ 1 ของ การทำ稼มูกหัวกล้องหอมมะลิ หรือข้าวม่อนกรองที่ทำจากมูกข้าว รสชาติดีดังๆ กลابเป็นของฝากที่นิยมนำไปแล้ว มาเยือนถึงถิน เจ้าบ้านเลยจัดต้อนรับด้วยส่วนข้าวหุ่นเคี้ยว ข้าวไรซ์เบนอร์รี่กับข้าวหอมมะลิ กรุณา กินกันน้ำพริกผัดคลุกจิ้มปอกยอด แกงใต้ ข้าวมันกีมี ตามด้วยขนมที่ทำจากแป้ง เช่น ขนมครก และขนมตาล ที่มาตั้งเด่นกันร้อนๆ อร่อยมากขอบอก อ้อ...กัน กับข้าวและขนมก็มาจากกลุ่มแม่น้ำ ในสังกัดกลุ่มสตว์รีอาสาพัฒนาเกษตรกรรุ่ง

ใจสักยักษ์ที่เดียว ในบริเวณของ พระธาตุระพังครุ ที่พระมหาอุปราช มาพักที่พระ และท้ายที่ตั้งถินสมเด็จพระบรมราชร่ออยุธยา ซึ่งมีประวัติศาสตร์ อาทิ ชากรโนมาน เก็บร่วมไว้ในพิพิธภัณฑ์ มากกว่า ดันเชื่อที่พระพะจันทุกวันนี้ (ขณะที่สุพรรณบุรี ยุคทวรรศ แล้วดังซื่อเป็นรากะหมูบ้านดอนพานะพระ ค่อนเจดีย์ แต่บริเวณนี้ ฐานเกียวกับทรงคราม)

ออกจากอุสกนิสต้า เดินทางไปตามเส้นทางสายสุพรรณบุรี-กาญจนบุรี

ศรีรัชวิน ที่ผ่านเข้มประดิษฐ์ ต้อนรับสู่ดินแดนผ้าขาวม้า ของชาวชนเผ่าที่นิยมอวดเป็นแพะ ห้าหกอีกกระดูกคุณภาพดี ให้ผ้าขาวม้า แฉมมีสารพัดลักษณะ ถึงขั้น ไม่ใช่ร้อยสี ที่เดียว บ้านหนองของชาวหมู่บ้านเก่า ที่เกิดจากกาล

หนทางคือ

๒ ชั่วโมงเศษๆ รถกีบไปถึง ต.ทุ่งสมอ อ.พนมทวน ซึ่งอยู่ในเส้นทาง ระหว่างสุพรรณบุรี-กาญจนบุรี ลังเกตดีใจอย่างว่า การเดินทางสถานที่ในชั่วโมงนี้ก็เรียกว่า “ทุ่งสมอ” แล้วกันนี้ พื้นที่ทุ่งสมอ กล้ายืนแปลงนาเขียวๆ กว้างใหญ่ ที่นี่เลยกลายเป็นแหล่งเรียนรู้แห่งการทำงาน และการแปรรูปผลิตจากห้องน้ำอีกด้วย

หัวเรื่องหลักคือ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มสุดรืออาสาพัฒนาเกษตรกร ทุ่งสมอ ที่จะทำให้ธุรกิจความเป็นมาของ ข้าวไทย ที่มีหลากหลายสายพันธุ์ที่ปลูก ในจ.กาญจนบุรี อาทิ ข้าวกล้องหอมมะลิ แดง ข้าวหอมนิล ข้าวหอมมะลิ นาปี ข้าวหอมมะลิ

มานี่ ข้าวไรซ์เบอร์รี่ จนวันนี้มีแบรนด์ “ทุ่งสมอ” เป็นของด้วย แล้วบังมีการแปรรูปผลิตจาก

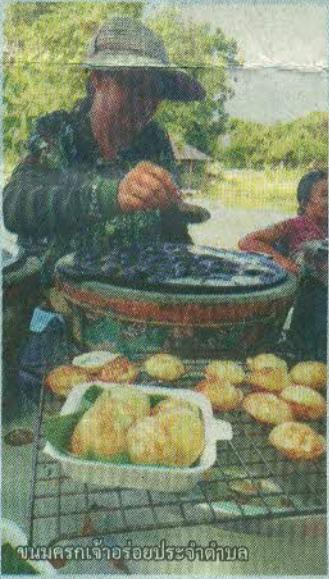
ข้าวเป็นผลิตภัณฑ์อื่นๆ เช่น การทำหมูกาขวกล้องหอมมะลิ หรือขอนมอบกรอบที่ทำจากหมูกาขวก รสชาติดีต่างๆ กล้ายืนของฝาก herein ชื่อไปแล้ว

มาเยือนลังเกต เจ้าบ้านเหลวจัดต้อนรับด้วยสำรับข้าวชุดใหญ่ ข้าวไรซ์เบอร์รี่กับข้าวหอมมะลิ ครุ่นๆ กินกับน้ำพริกผักลวก จิ้มปลาดอง แกงไก่หมูเงิน ก็มี ตามด้วยขนมที่ทำจากแป้งเช่น ข้ามครก และขนมตาล ที่มีตังเพาในกับร้อนๆ อร่อยมากของอีก อ้อ... กับข้าวและขนมก็มาจากกลุ่มแม่บ้าน ในสังกัดกลุ่มศรีอาสาพัฒนาเกษตรกรทุ่งสมอ ซึ่งกุ่นวิสาหกิจชุมชนนี้จะมีกุ่มอย่างๆ อีกหลายกลุ่ม แล้วแต่ใจจะเลือก สังกัดกลุ่มไหน เทื่อเรียนรู้ และพัฒนา รวมถึงผลิตสินค้า ออกขาย ต้องบอกว่า ที่นี่

กล้ายืนคุณย์เรียนรู้ ที่มีคุณภาพดูงานชนิดหัวกระไดไม่แห้ง แม้แต่เด่น ข้าวหอมมะลิเลือกซื้อจากสุรินทร์ยังมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน เพื่อประโยชน์จากการขายข้าวแล้ว การแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าก็น่าสนใจใช่ไหม

อีmor อร่อยกับสำรับแม่บ้านทุ่งสมอกันแล้ว มุงหน้าไป อ.ท่าม่วง แต่ระหว่างทางขอแบ่งการ พระบรมราชานุสรณ์สมเด็จพระบรมราชินาหาร หรือ เจ้าปู่ยุทธหัตถี ที่บ้านดอนเจี้ย อ.พนมทวน กับเสียงกัน

อาจารย์นั่นฟัน เป็นวิทยากรประจำอนุสรณ์สถาน พามนิทรรศการ และสถานที่ บอกเล่าเรื่องราวของอดีตและปัจจุบัน ซึ่งมีทั้ง อนุสรณ์สมเด็จพระบรมราชทรงช้าง และพลับพลีที่ประทับ และบริเวณที่ที่มีผู้นำภาค ตั้งแต่เสือป่าป่าจันถิง

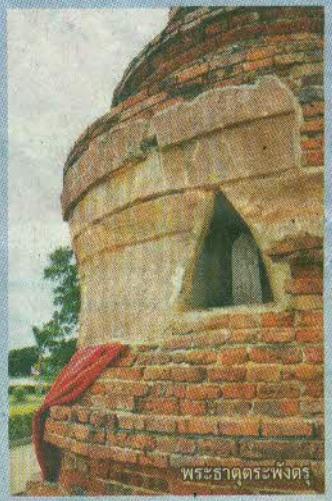
ต้อนรับสุดยอดคนพากาขาว ของเทคโนโลยีด้านอาหาร ดินแดนที่นี่ชื่อว่าเป็นแหล่ง ผ้าห่อที่กระถูกคุณภาพดี ผ้าขาวม้า แฉมมีสารพัด หา ถึงข้าว มีเมล็ดข้าว ที่เดียว บ้านหนองหา หมู่บ้านเก่า ที่เกิดจาก

ขอนผู้คนที่อพยพหนีพายุ หลบลี้สาวข้าวอู่เรือกัน กันจนกล้ายืนหมูบ้าน

ข้อมูลน้ำப் ரூப்புப் பீண்டை

นัดรออีแต่ไว้ที่ วังผู้ใจบานนำบ่วงมาเจ รถเสร็จ กืออคเดินทางก้า

ไทย กวน กึง บ้านหงส์องทว

ไซส์ยักษ์ที่เดี๋ยว ในบริเวณด้านหลังอนุสาวรีย์ เป็นที่ตั้งของ พระธาตุตระพังครุ ที่เชื่อว่า เป็นจุดที่ท้าพม่วงของพระมหาอุปราช นาพักทัพระหว่างเดินทางมาสรุบกันไปไทย และทำขุทธิ์หัดดีกับสมเด็จพระนเรศวรที่ยกทัพมาจากพระนครศรีอยุธยา ซึ่งมีการจุดดับบนหลักฐานทางประวัติศาสตร์ อาทิ จากการห้ามกระดูกม้า และอาฐุในราก เก็บร่วนรวมไว้ในพิธีภัยกันที่นี่ด้วย อาจารย์น้ำฝนบอกว่า ด้านขอยื่นที่พระมหาธาตุประชามาพักทัพ ก็ยังอยู่ จนถูกกว่านี้ (บันไดที่สูงรูปร่างคล้ายดุปสนะสถาปัตยกรรมขุคทวารวดี และตั้งชื่อเป็นเจดีย์ขุทธิ์หัดดี รวมทั้งยกฐานหมุนบ้านดอนท่าพระที่พับเจดีย์ ขึ้นเป็นอdleาของดอนเจดีย์ แต่บริเวณนี้ไม่มีการบุดพยลิ้งที่เป็นหลักฐานเกี่ยวกับสองความ)

ออกจากอนุรัตน์สถานสมเด็จพระนราภิมาภาราฯ
เดินทางไปตามเส้นทางสาย 324
(สุพรรณบุรี-กาญจนบุรี) อีกไม่ถึง
ครึ่งชั่วโมง ก็ผ่านเข้ามายัง “ยินดี
ต้อนรับสุดคิดเห็นผู้นำชาวมาร์อธันเซ”
ของเทศบาลตำบลหนองขາง นี่เอง...
ดินแดนที่นี่เชื่อว่าเป็นแหล่งผลิต
ผ้าทอที่กระดูกคุณภาพดี โดยเฉพาะ
ผ้าขาวม้า แกรมมีสารพัดสีให้เลือก
หา ถึงขั้นว่า มีเป็นร้อยสีไม่ซ้ำกัน
ที่เดียว บ้านหนองขາง นี่ที่เป็น
หมู่บ้านอย่างนี้ ที่มีความหลากหลาย

ผลลัพธ์ที่ประทับสมเด็จพระนเรศวร

— 6 —

หมากันไปหมู่ ก็ไม่อาจเหมือนกัน (ยา)

และที่บ้านหนองหารนีเมือง อั้มเมือง
ความเชื่อเกี่ยวกับการดึงจือ เสียมีที่มา
ของเรื่องคนแปลกรๆ เห็นชื่อที่บ้านเดียว
หมายเห็น หมายกัน ด้วยความเชื่อว่า ดึงจือ^๑
ให้หนาเกลือดๆ เพื่อที่วิญญาณร้ายจะได้
ไม่มาเจ้าไป แล้ววันนั้นก็ได้เจอกับหนาหมายกัน
มาทำพิธีทำหัววิญญาณให้เราดูกัน เป็นการ
จำลองเหตุการณ์ขึ้นมา เพราจะจริงๆ จะ
ทำกันตอนก่อนเก็บหัวไว้ หลังอกรถพระยา^๒
รถยกเดินทางไปตามทางกัน ก่อน

เดินคล้องไปเจ้าทุ่ง

ของผู้คนที่อพยพหนีทัพม่วง มาดั้งหลักแหล่งอยู่ริมหนองน้ำใหญ่ ที่เมืองกาญจนบุรี เรียกว่า กัน้ำหนองกาญจน์ ด้วยชื่อเรียกน้ำที่เป็นที่รู้จักกันในชุมชนท้องถิ่น ตั้งแต่อดีตมา จนถึงปัจจุบัน ที่คนท้องถิ่นเรียกว่า “เจ้าทุ่ง” หรือ “เจ้าทุ่งกาญจน์” ตามที่คนท้องถิ่นเรียก

บ้านนา มีเด็กๆ มาพื้นต้อนรับ แบบบ้านทุ่ง น่ารักไปอีกแบบ กันการท่องเที่ยวภาคกลางแบบนี้จริงๆ ก่อนจะไปปิดท้าย

กันด้วยการทำวัสดุมัดได้ น้ำดื่มจากถังต้มน้ำดื่ม หรือไม่ก็การทำน้ำตาลโดยน้ำดื่มด้วย

หน้าฝนแบบนี้ เที่ยววิถีไทยแ骆ภาคกลางได้ในไกกรุง ลองมา

สัมผัสรความแตกต่าง ตามรอย วิถีชาวไทย ที่กาญจนบุรี และ ตะรุ่วงเมืองนี้ยังมีอะไรดีๆ ให้ ค้นหาอีกมากมาย

จมูกน้ำพร洱เป็นขนมกรุบกรอบ

ข้าวตราไฟฟ้า

น้ำครอกอีแต็นไว้ที่ วัดอินทราราม หรือ วัดหนองขาว ลุงสมใจ อดีด ผู้ใหญ่น้ำทุ่งบ้านนาเมือง เพราะปกติรับน้ำเที่ยวແນนี้อยู่แล้ว หลังเปลี่ยน รถเสร็จ ก็ออกเดินทางกันด้วยรถท่องถิ่น ให้อารมณ์สนุกสนานไปอีกแบบ

บ้านหนองขาว อดีดผู้ใหญ่น้ำสมใจ สำราวน 08-6040-1574 (ค่ารถ)

คันละ 500 บาท/เที่ยว)

● เรื่อง/ภาพ : นพพร วิจิตรวงศ์

